

• 2011. szeptember •

HEGYI BESZÉD 2011. szeptember

Főszerkesztő: Hornyák Julianna

Szerkesztő: Rácz Erika

E lapszámunk összeállításában közreműködött: Hamar Éva, Hornyák Julianna,
Rácz Erika

Kiadja: A RÁKOSHEGYI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG.

HEGYI BESZÉD

A RÁKOSHEGYI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
ÉRTESÍTŐJE

Kedves Olvasó, e lapszámunk példányát tartod kezvedben.

Titok

Valami láthatatlan,
érezhetőnél erősebb
sodrása van a szónak,
ha Ige lett belőle.
Akik hallgatják: egy nyáj,
és a nyáj e g y Hangra figyel
túl a bojtár szaván.

Összekulesolódnak a kezek,
és amíg fölelőre állunk
a megszólított Mi Atyánk előtt,
mintha már tér sem lenne,
se, idő...
És az az Egy,
Akivel többen vagyunk,
bennünket megáld!

Lukátsi Vilma verse

Presbiter jelöltek

Bakonyi Lajos

Bakonyi Lajos vagyok. 1951-ben születtem. Két felnőtt gyermekem van.

1967 tavaszán ebben a gyülekezetben konfirmáltam. Nálam a konfirmáció szorosan összefügg a hitre jutásommal. Azóta állandó tagja vagyok az egyházközségnek. Több évet voltam presbiter, 2000 óta gondnok.

Fontosnak tartom a presbiterek és a lelkész együttműködését a gyülekezeti tagok lelki növekedése érdekében. Feladatunk a folyamatos működés biztosítása, épületünk állagának megőrzése, szépítése, helységeink célszerűbb használata is. A továbbiakban is szívesen vállalom akár egy-egy feladatot, akár folyamatos szolgálatot igénylő feladatot a gyülekezetben.

Fügedi Csaba

Először is szeretném megköszönni mindenkinek akiket illet, hogy szerénységemet szívesen látná presbiterként a gyülekezetben. Ószintén szólva nagyon meglepett a felkérés, de álszerénység lenne részemről, ha nem vallanám be, szívmengető érzéssel tölt el annak a lehetőségnek a gondolata, hogy esetleg tisztséget viselhetnék a gyülekezetben, és talán még hasznomat is tudják venni.

Néhány szó magamról: Fügedi Csaba vagyok, Budapesten születtem 1966-ban. Nős vagyok, feleségemmel három lányt próbálunk jól nevelni, ami nem is oly egyszerű.

A középiskola elvégzése után egy évet dolgoztam vállalatnál alkalmazottként, de egy év után önállósítottam magam, amit azóta is sikerült megőriznem. Istennek legyen érte hála.

Neveltetésem nem mondható vallásközpontúnak, bár ateisták családban nem voltak. Isten által való megszólíttatásom 1985-86-ra

datálható, mikor is egy kedves ismerősöm elvitt Cseri Kálmán gyülekezetébe, ahol megismerhettem az igehirdetések és a Szentírás rendszeres olvasása hatására azt az élő Istent és az Ő fiát akiről addig fogalmam sem volt. Jézussal való élő kapcsolatomban minden tekintetben megváltoztatta az életem és azóta is alakít, formál. Emberi mércével mérve voltak jobb és rosszabb éveim, de az Úr mindig mellettem állt, soha el nem hagyott, olyan lehetetlen szituációkból mentett ki, amelyekre sem akkor, sem ma racionális válaszokat senki nem tud adni, ami természetes is. Az eltelt időben és ma is Pál apostol szavaival vigasztalódtam, miszerint „tudok bővölködni és tudok szűkölködni; egészen be vagyok avatva mindenbe”. Sok-sok jézusi mondatot is ide idézhetnék, melyek a nehéz időszakokon átsegítettek és ma is vigasztalást nyújtanak, de úgy hiszem, akik olvassák e néhány sort pontosan értik amiről szólni szerettem volna.

A rákoshegyi gyülekezetnek 2005 óta vagyok tagja. Pista bácsi által vezetett varázslatos atmoszférájú férfikör állandó résztvevője vagyok és szívből ajánlom minden testvéremnek, hogy éljen evvel az alkalommal.

Célok, ötletek:

Személyes tapasztalatomból kiindulva hasznosnak tartanám megvalósítani a gyülekezeti terem egyikének kihangosítóval való ellátását. Miért? Eszter lányomat másfél évesen vittem először istentiszteletre, amelyre azóta is élénken emlékszem, de csak arra, a prédikációból egy szóra sem. Ugyanis a leglehetősebb pillanatokban rúgta le az előttünk ülő néni retiküljét, ami nagy csattanással ért földet vagy a magunkban mondott csendes imádság alatt a zsoltáros könyv jutott erre a sorsra stb. Ezért arra gondoltam, hogyha egy ilyen „baba-mama” barát helység kialakításra kerülne talán szívesebben és többen jönnének kisgyermekes szülők is az istentiszteletekre.

Hely és idő hiánya miatt több „zseniális ötlettel” nem fárasztanám a kedves testvéreket és megköszönve soraimhoz való türelmüket.

Kórodi József

Budapesten születtem 1971-ben, nős, két fiúgyermek (Máté és Gergő) édesapja vagyok. Feleségem Zellei Veronika, akivel a gyülekezetben ismerkedtem meg.

A Fővárosi Tűzoltóparancsnokság Műszaki Osztályán dolgozom. A gyülekezetbe 1992-93 óta járok. 24 évesen, édesanyámmal együtt, saját elhatározásból konfirmáltam, mert szükségesnek éreztem, hogy vallást tegyek a hitemről mind az emberek, mind pedig Isten előtt.

Az istentiszteleteken, illetve a gyülekezet életében lehetőségemhez képest igyekszem részt venni.

Jelenleg is presbiter vagyok, és amennyiben a testvérek megválasztanak, a gyülekezet érdekeit szem előtt tartva közreműködöm annak vezetésében. Számomra fontos az Úrral való kapcsolat, mivel már számos esetben megtapasztaltam, hogy „Ő az egyedüli reménységünk, és vigaszunk.”

Célom a gyülekezeti életben való aktív részvétel, látva, hogy mindenkinek szüksége van közösségre, ahonnan támaszt, bátorítást, és segítséget kaphatunk, akikkel megoszthatjuk örömeinket és bánatainkat.

Lovász Csaba

Lovász Csaba vagyok, 41 éves, nős, két gyermek édesapja. A kisebbik 8 éves és lány, a nagyobbik egy 18 éves fiú. A Continental autóalkatrész gyártó cégnél szerelőként dolgozom.

A hívő életem 1991-ben kezdődött a rákoscsabai gyülekezetben. 1995-től a Kálvin térre jártam felnőtt ifjúsági bibliakörre és templomba, itt konfirmáltam 2000-ben. A rákoshegyi gyülekezetbe 2003 óta járok rendszeresen. 2006-ban lettem megválasztva presbiternek.

A templom és a parókia szükségessé vált építési, felújítási munkáinak megszervezésében vettem részt. Pl.: garázs-, kerítés felújítás, korlát készítés a templom bejáratához.

Saját munkámmal járultam hozzá a templom bejáratánál levő hirdetőtábla készítéséhez, a kerti csap és a templomajtó javításaihoz. Gyülekezeti napok, gyerektábor lebonyolításában is tevékenykedtem.

Továbbra is szeretném Jézust és a gyülekezetet szolgálni.

id. Mucsi Gyula

Mucsi Gyula vagyok, 1938-ban születtem Bócsán. Nős vagyok, feleségem: Pataki Julianna. Két fiúgyermekünk van: Gyula és Endre. Gyuláéknál 2, Endrééknél 3 unokánk van. 1965 óta vagyunk rákoshegyi lakosok. Templomunknál időm és egészségi állapotom szerint igyekszem a kertet rendben tartani.

Mucsi Gyula

Budapesten születtem 1969-ben. Házasságkötésemig Rákoshegyen, a Melczer utcában éltem szüleimmel és testvéremmel. Feleségemmel, Virágh Hajnalkával és gyermekeinkkel, Bertalannal (8 éves) és Kamillával (12 éves) jelenleg Süllysápon élünk. Családi vállalkozásunkban dolgozom, mint a cég vezetője s itt együtt dolgozom feleségemmel, édesanyámmal és testvéremmel. A gyülekezettel a kapcsolatom a keresztelőmmel kezdődött, később ide jártam gyermek istentiszteletre, ifire majd itt konfirmáltam és itt tartottuk esküvőnket is. Presbiterségem ideje alatt az elmúlt években az építési feladatokkal foglalkoztam, rendezvényeink szervezésében segédkeztem valamint áruszállítási feladatokat végeztem. A jövőben az eddigieken túl szeretnék a gyülekezet missziói munkájában is tevékenykedni.

Simó Árpádné Erzsike

Simó Árpádné, született Bálint Erzsébet vagyok, 1934-ben születtem Valkón. Az elemi iskola után technikumot végeztem Kolozsváron. Édesapám hosszú éveken keresztül presbiter volt. Az egész család hitben élt; vasárnap mind a hetünknek a templom és az ige volt az ünnep. Nem is érzem jól magam egész héten, ha vasárnap nem tudok menni a templomba. A fiamat is már 2 évesen vittem magammal, csöndben volt. A fiam az előző házasságomból született, ezért nem vagyunk egy néven. 1987-ben a Farkas utcai templomban felkértek, hogy legyek presbiter, de én inkább a férjemet ajánlottam és segítettem ebben. 1990-ben jöttünk át hivatalosan. Pécelen laktunk 3 évig, aztán kerültünk ide. 14 éve vagyok a gyülekezet tagja. Azt hiszem, ismernek. Bármilyen szolgálatra kész vagyok, amivel megbíznak, és amihez Isten erőt ad.

Tarsoly Sándorné Erzsike

Özvegy Tarsoly Sándorné vagyok. 1937. 07. 24. - én születtem Debrecenben, szegény földművelő családban. A megélhetési nehézségek miatt évtizedekkel ezelőtt Budapestre költöztem, ahol 1992 - ig gyári munkásként, eladóként, telepvezetőként dolgoztam egészen nyugdíjazásomig. Hosszú évek óta tagja vagyok a rákoshegyi református gyülekezetnek, és szeretném őket minden lehetséges módon segíteni a továbbiakban is lehetőségeimhez mérten.

Tóth Csaba Csongor

Tóth Csaba Csongor tanár vagyok, feleséggel és gyermekeinkkel 1997 óta rákoshegyi lakosok vagyunk.

Gyerekként a szülői házban, esténként, elalvás előtt együtt imádkoztunk és természetes volt, hogy vasárnaponként istentiszteletre megyünk. A kerületbe költözésünket követően hamarosan bekapcsolódtunk a gyülekezet életébe. 6 éve vagyok presbiter, s az elmúlt években igyekeztem a gyülekezeti gyermektáborok szervezésében, lebonyolításában részt venni, a gyülekezeti napok alkalmával az előkészületekben és a rendrakásban segíteni, alkalmanként pedig a templom körüli teendőknél, kertrendezésben szerepet vállalni. A vasárnapi istentiszteletek végeztével a Testvérektől elköszönni, a perselyadományokat összeszámolni.

Megválasztásom esetén, lehetőségeim szerint, a továbbiakban is szeretném Gyülekezetünket építeni, lelkipásztorunk munkáját segíteni.

Tóth Mihály

Tóth Mihály vagyok, 1973-ban születtem Budapesten. Különböző gazdasági iskolákat végeztem, jelenleg anyaggazdálkodó munkakörben dolgozom. Feleséggel és három gyermekünkkel élek Rákoshegyen.

Hívó életem már gyerekkoromban elkezdődött. Édesapám és Édesanyám is teológiát végzett, így a mindennapok a keresztény értékrend mentén folytak.

Gyülekezetünknek 10 éve vagyok tagja.

Már régóta foglalkoztam a gyülekezetben való komolyabb szerepvállalással, de elhivatottságot sokáig nem éreztem. A jelölő bizottság mostani megkeresése és a **Válasz** viszont megerősített abban, hogy a presbiteri jelöltséget elfogadjam. Úgy érzem megérettem erre a szolgálatra. Megválasztásom esetén szeretném a presbitériumban a helyemet és a nekem való feladatokat, szolgálatokat megtalálni, azokért felelősséget vállalni.

Gyülekezeti gyerektábor avagy Seregélyesi Pelikános

Tudja valaki, milyen állat a nyest? Igen, a nyest. Nem? És a menyét? Mert a nyest ennek a rokona. De hogy ennek mi köze van a gyerektáborhoz? Elmesélem.

Egyik nap Csilla néni észrevette, hogy az autójának a hangja valahogy furcsán traktor-szerű. Először a benzin gyengébb minőségére gyanakodtunk, ám a szakszerű vizsgálat során kiderült, hogy bizony az autó motorjának a négy hengeréből az egyik nem működik. (Micsoda mázli, hogy Józsi bácsi még ehhez is ért!) Azt is észrevette, hogy gyanús nyomok vannak az autóban: mintha valaki elrágta volna a gyújtózsínort. (Vagy valami ilyesmit...) És itt bukkan fel a nyest – hiszen erről az állatról még az állatlexikonok is megemlítik, hogy előszeretettel költözik az autó motorjába. S bár ez a természetvédelem szempontjából akár jó is lehet, mi mégsem szeretnénk volna, ha ez a kis ragadozó állat rákapna arra, hogy éppen a mi autókba költözzön, elrágva, ami elrágható. No, ezt a gondot a gyerekeink hamar levették a vállukról. Mindent felhasználtak ahhoz, hogy megalkossák a tökéletes nyest-csapdát. (Kedvencem a hegyes botra szúrt, farönkre kihelyezett szilva.) Milyen szerencse, hogy velünk volt egy pár okos könyv és néhány nyest-tapasztalt okos ember is. Igaz, a nyest nem lett meg, de ez talán csak idő kérdése lett volna. Ki tudja, ha még két-három napig maradtunk volna... Így azonban a nyest legalább két teljes napig minden gyereknek adott munkát. Mi, felnőttek meg igyekeztünk megfelelő csapda-alkatrészekkel szolgálni.

No persze más is volt a táborban!

Az idei táborunknak igazándiból két fő témája volt: Nehémiás próféta és a madarak.

A madaras részhez mindjárt az elején nagyon passzolt a lakóházunk neve is: Pelikán-ház. Ezt a nevet a Seregélyes címerében tartózkodó madárról kapta.

A madaraktól megtudhattunk néhány fontos vagy éppen apró dolgot. Például, hogy mennyit ér egy veréb, hol építkezik a fecske, milyen érdekes hangja van a bölömbikának; láttunk egy nagy csapat seregélyt (még hozzá tényleg Seregélyes felé), de még szelídített dolmányos varjúval is találkoztunk, „akit” gazdája éppen biciklin vitt sétáltatni. Jártunk reggeli madár-lesen (a sor végén már annyira nem mindig lehetett meglesni őket, de a lovakat szerencsére észrevettük!), sőt, madár-gyűrűzésen is voltunk.

A madaraktól leginkább mégis azt tudtuk meg az esti áhítatok alkalmával, hogy Isten minket mennyire a tenyerén hordoz, milyen értékesnek tart.

A délelőtti foglalkozások keretében az ószövetségi Nehémiás prófétáról tanultunk. Hatalmas befolyással bírt ez az ember, és mégis, mégis jóra, Isten városának rendbehozatalára használta fel befolyását, kapcsolati rendszerét és pénzét. Az ő vezetése alatt volt képes a jeruzsálemi fal mindössze 52 nap alatt elkészülni. Bizony, ez rövidebb időszak a nyári szünetnél, pedig már az is hogy elrepült! De a fal megépítése még csak a kezdet. El lehet képzelni, hogy egy ilyen agilis ember mi mindent rendez még el tizenkét év alatt egy város élén! Persze, minden emberi nyomorúság felütötte fejét a város falai között: azt ellenség üzenet, gúnyolódik, hazudozik, áskálódik és csapdát vet, a város vezetése pedig a szegények ellehetetlenítésével szerez vagyont magának. Nehémiás pedig bátran kiáll ezek ellen, cselekszik, és jó példát mutat. Minden akadályt elhárít. És mindezt kedvezőtlen politikai körülmények között. (Én teljesen lázba jöttem a gondolattól is, hogy ilyesmi létezhet. Nehémiás könyvét is elolvastam, egész könnyű olvasmány.) Szeretném, hogy ma is legyen Nehémiásunk.

Tanultunk természetesen új énekeket is. A jeruzsálemi fal megépülését mi is megünnepeltük: énekekkel, hangszerkísérettel mi is körbejártunk. Ezt talán érdemes lenne mindenkinek egyszer kipróbálni. Felemelő élmény.

Meglehetősen sok idő jutott játéokra. Kedvencek közé tartozott a vízibomba-röptető és elkapó verseny. Persze sok foci is volt a hatalmas udvar óriási füves pályáján. Szerencsére a magas fűben sok szép vadvirág is volt, amiből koszorúk készülhettek. A helyi bringa-kölcsönzési

lehetőséget is kihasználtuk! S ha már a Velencei-tóhoz ennyire közel voltunk, egy kissé melegebbnek tűnő napon felkerestük a strandot is. Ami azt illeti, a tó hűvös vizén bizony érződött, hogy előtte bő egy hétig esős idő volt, de aki tehetett, hősiesen pancsolt padlizsánlila ajkakkal is. A nagyobb gyerekek az utolsó délután még elkerekettek a közeli ligetesbe egy jó kis számháborúra is. A tavalyi keresztzemes hímzés továbbra is népszerű maradt, de a karkötőcsomózás tudományát is elsajátítottuk. Megtanultunk nádból hajót készíteni (többfélét is), és nádsípot is készítettünk.

A táborhelyünk félúton volt Seregélyes és Dinnyés között. Így esett, hogy első nap seregélyeket láttunk, utolsó nap pedig dinnyét szedtünk. Bőven jutott mindenkinek! Seregélyesen faluházat is néztünk. Kissé fárasztó utunk volt ugyan, amíg gyalog odaértünk, de megérte! Még gólyákat is láttunk. No meg a régi emberek használati tárgyait.

Ebben a nyár végi rekkenő hőségben tudjuk csak igazán, milyen csodálatos időjárás is jutott nekünk: volt meleg, de szél is legyezett minket, a felhők is jótékonyan árnyékot tartottak időnként, egy kis hűsítő eső is hullott, mégis az időnk nagy részét finom nyári napsütés aranyozta be.

Így töltöttünk el hat napot aug. 3-tól tizenhét gyerekekkel és néhány felnőttel.

Hamar Éva

Hírek:

Május 29-én gazdag programokkal rendeztük meg **gyülekezeti napunkat**, melyen D. Szabó Dániel, a Magyar Református Presbiteri Szövetség elnöke volt a vendégünk.

Június 4-5-én **Iszkaszentgyörgyre vonultak el a presbiterek**; az esedékes presbiterválasztásról és a gyülekezet jövőjéről beszélgettünk

Június 12-én, pünkösdkor **konfirmált Berta Sándor** testvérünk.

Június 17-én **szalonnasütésre hívtuk** a templom kertbe **a hittanos gyerekeket** és családjaikat.

Július 8-án Bodnárné Boda Dorottyanál **bográcsoztak a házi bibliaórák családok**.

Augusztus 3-8-ig **Seregélyesen táboroztunk a gyülekezet gyerekeivel**.

Augusztus végén parkettajavítással és csiszolással fejeződött be a gyülekezeti terem kialakítása.

Szeptember 1-től január 31-ig a gyülekezet lelkipásztora „szombat félév” keretében lehetőséget kapott pihenésre, továbbképzésre. Ezekben a hónapokban **Pető Balázs egyházmegyei lelkész látja el a lelkési teendőket**. Az ő telefonszáma: 06-30-216-5883

A gyermek istentiszteletek szeptember 4-vel indulnak.

Az **első férfi bibliaóra szeptember 5-én 18 órakor** lesz, és utána minden páros héten.

Az **első konfirmációi előkészítők szeptember 9-én** 16 /első éves csoport/ és 17 órakor /második éves csoport/ kezdődnek.

Október 2-án **egyházmegyei ifjúsági találkozó** lesz a rákoskeresztúri református gyülekezetben 15 órától várhatóan 20 óráig.

Október 16-án az istentisztelethez kapcsolódó egyházközségi közgyűlésen lesz a **presbiterválasztás**.

Hivatali órák: Hétfő 11-12,30 és 17-18 h

A lelkipásztor telefonszáma: 06-30-216-5883

Email: ref.rakoshegy@t-online.hu

Cím: 1174 Budapest, Szabadság u. 26.